पञ्चाम्यस्य प्राभवाय भषका मांसेन गार्भूयसा दृध्यवैर्षि पायसैः प्रतिदिनं संवधितो यो मया । सो ४यं सिंक्रवादुकात्रगमद्गीत्याकुलः संभ्रमा-इताशा विलयं गता कृतविधेलीभा प्रंगोवधः ॥ १६७২ ॥

Der Hund, den ich, um einem Löwen eine Niederlage zu bereiten, täglich mit vielem Kuhfleisch, mit saurer Milch und Reis und auch mit süsser Milch genährt hatte, floh, als er das Gebrüll des Löwen vernahm, von Furcht verwirrt, eiligst in seine Höhle. Meine Hoffnung ist, o weh, zu Nichte geworden! Der einzige Gewinn für mich Unglücklichen ist ein an einer Kuh verübter Mord!

पञ्चेन्द्रियस्य मर्त्यस्य क्विंद्रं चेदेकामिन्द्रियम् । तता ४स्य स्रवति प्रज्ञा दतोः पात्रादिवादकम् ॥ १६७३ ॥

Wird bei uns Sterblichen, die wir mit fünf Sinnen begabt sind, ein einziger Sinn leck, so fliesst die Erkenntniss weg, wie Wasser aus einem lecken Schlauch.

पञ्चैव पूत्रयँछोके यशः प्राप्नोति केवलम् । देवान्पितृन्मनुष्यांश्च भिन्नूनतिष्ठिपञ्चमान् ॥ १६७३ ॥

Lauter Ruhm erlangt man, wenn man Fünfe in der Welt ehrt: Götter, Manen, Menschen (Brahmanen), Bettler und Gäste.

> पटालग्ने पत्या नमयति मुखं ज्ञातिवनया क्ठाञ्चेषं वाञ्क्त्यपक्रिति गात्राणि निभृतम् । न शक्कात्याख्यातुं स्मितमुखसखीद्त्तनयना क्रिया ताम्यत्यत्तः प्रथमपिरकासे नववधः ॥ १६७५ ॥

Schmiegt sich der Gatte an's Gewand, so neigt die Sittsame ihr Gesicht; begehrt er eine heftige Umarmung, so bewegt sie unbemerkt die Glieder zur Seite; sie richtet den Blick auf die lächelnden Freundinnen, vermag aber Nichts zu sagen: es vergeht die Neuvermählte im Innern vor Scham beim ersten Scherze.

1672) Dиавмачічева 7 bei Навв. 508. Unsere Aenderungen: d. ্রনায়া für ্টু ক্নায়া und ক্রবিটারু st. ক্রবিটারু. Vgl. Spruch 1772.

1673) MBu. 5, 1047. 12,8782. M.2,99. a. b. जाती: पञ्चिन्द्रियस्पास्य यदेकं किहमिन्द्रियम् म् MBu.12; इन्द्रियाणां तु मर्वेषां यद्येकं त्तर्तिह्रियम् M. c. स्रवते MBu.12; तेनास्य त्तरित प्रज्ञा M. d. पादाद् st. पात्राद्

1674) MBH. 5,1045. a. पुत्रपँद्योके unsere

Verbesserung für पूडायन् लोके. c. Statt म-नृष्याञ्च hätte man ब्राह्मणोञ्च erwartet.

1675) Amab. 37. Schol. zu Daçar. S. 152. Çârñg. Paddh. Navavadhúsañgame u. s. w. 6 (nur in der einen Hdschr.); wird hier Karnotpala zugeschrieben. a. Der Schol. zu Amar. fasst नमयति als loc.; शिरा st. मुखं Ç. b. ऋषि क्रित st. ऋषक्रित und निर्तम् st. निमृतम् Ç.